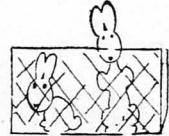
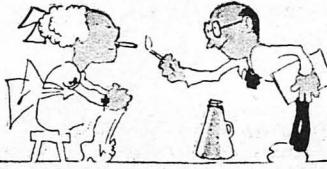
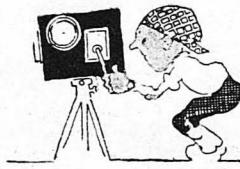
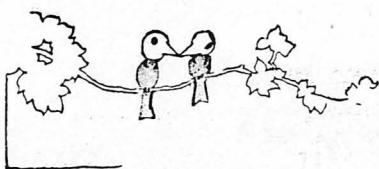

ΑΓΙΟ ΟΔΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΝΕΑ, ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟ ΓΙΑΠΩΝΕΖΙΚΟ ΦΛΟΤΙΜΟ

Θέλετε νά μάθετε δις ποῦ φιμάνει τὸ γιαπωνέζικο φιλότυμο; Λαμβάνετε τὴν ἀξόλογην ιστορίαν ἡ δύσιν δὲν ἔχει τίποτε τὸ ὑπερβολικό:

Ζοῦντε λοιπὸν στὴν Ἰαπωνία ἔνας περίφημος γάλ τὰ πλούτη του καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν του Πριγκίπη. Τὸν πρήγματα αὐτὸν τὸν ἔβρισε μᾶς μέρα κύποιος Ἰάπων, πολὺν πρόστυχο. Οἱ σωματοφύλακες τοῦ—³⁸ τὸν ἀριθμὸν ἀπεράπτων τότε νά ἐκδικήθουν γιὰ τὴν ἔβριν. Ἀργούσαν δύοις, περιμένοντας τὴν κατάληξη εὐναριών καὶ διαρροής περνοῦσαν. Τὸ γεγονός αὐτὸν ἀνάγρασε κύποιον ἄλλον Ἰάπωνα νά τοὺς ἥξενάση πριν τὴν ἀργοτοροία τους. Οἱ σωματοφύλακες ἀναγκάστησαν κατόπιν αὐτὸν νά επιστρέψουν τὴν τιμωρίαν καὶ ἐφόνευσαν τὸν ὑφράστην.

Ἐτούτη ἡ ὕδρις ἀπεπλύθη ἔμενεν δύος στοὺς σωματοφύλακας τὸ αἰλαχος τῆς ἀναδρίας τους πονοφένεσαν, δύοις αὐτοῖς, ἵναν χαροποίον. Καὶ ἀπὸ τὸ φιλότυμο τοῦς ἔζαυναν γαραζίοις! «Ανοίξαν δηλαδή μὲ τὰ γατζάρια τους τὴν κοιλιὰν τους!...

Ἐξεῖνος ποὺ τοὺς ἐπειτίησε, γιὰ τὴν ἀργοτοροία τους ὅταν εἶδε τὴν ἔδικην σοπαγματοποιηθεῖσαν καὶ τὴν ἐπαπολούμησασαν αὐτοκτονίαν τῶν ³⁸ σωματοφύλακων αἰσθάνθητε τύφεις, τὸ φιλότυμο τοῦ θύμη καὶ ανοίξει καὶ αἴτως τὴν κοιλιὰν του!

«Ολοὶ αὐτοὶ, ὅμοιοι τοῖς, σωματοφύλακες καὶ ἐπιτιμητής ἐτάφησαν εἰς κοιλὸν τάφον, ὅστις ἔχει καταστῆ προσκυνῆμα τῶν Ἰαπώνων καὶ δύσις ὄνομάζεται «Τάφος τῶν Σαράντα».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΒΙΟΝ ΤΟΥ

Θέλοντας νά δεκταμένη τὸ φιρτάδικό του κάποιος Ἀμερικανός, ἀντὶ νά δημοσιεύσῃ δεκτάμενος στὴς ἐφημερίδες καὶ στὰ περιοδικά, βρήκε ἕνα ἀπλούστερο μέσον.

Πήρε σὲ μᾶλα πλατεῖα τοῦ Σικάγου καὶ φόρεσε σ' ἓνα τὸν ἐκεῖ ἀγαλμάτων ἔνα κομψὸν σακκάρι κατασκευῆς τοῦ ἑργοστασίου του. Ἐπάνω στὸ σακκάρι ἀνήρτησε ἐπιγραφήν μὲ τὴν δεκτάμα τοῦ καταστήματος του.

«Ἐγνέ θρόβιος, ἡ ὄστηνομία ἐπέβαλε πρόστιμο στὸν πάρτην καὶ αἱ ἐφημερίδες ὅλες ἀνέγραψαν τὸ γεγονός.

Καὶ ὁ μὲν φάρατης ἐπίληφοσεν εὐχαριστῶς τὸ πρόστιμο. Ἀπὸ τῆς ἥμερας δύος αὐτῆς τὸ κατατέλημα του κατεκλύζετο ἀπὸ πελατειῶν.

ΣΚΥΛΑΔΩΝ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ

Κάποιος Ἐγγλέζος δημοσιογάρος ἐκάθησε κι' ἐμάζεψε ἐπιγράμματα ἀπὸ τοὺς τάφους τῶν δύο νεκροταφείων τῶν ζώων στὴ Λόνδονα.

— «Ἀπὸ αὐτὰ παίρνουμε σήμερα μερικά κάριντῶν ἀναγνωστῶν:

— «Ἐνδέδε κεῖται ὁ Φόξ, ἀπὸ τὴ Σκωτία. Ἀγαπῶσε τὰ ζαχαρωτὰ καὶ ἤταν γενναῖος καὶ περιπολητικός. Τώρα, ἔπειτα στοὺς οὐρανοὺς ἔνωνε τὴν φωνὴν του μετά τῶν ἀγγέλων!»

— «Ἄλλο: «Φρίτζ. Γεννήθηκε στὰς 7 Απριλίου 1890 καὶ ἀπέθανε στὰς 10 Μαρτίου 1901. Κατὰ τὸν μαράρον τοῦ βίου τὸν ἀγαπῶσαν ὅλες η σκύλλες τῆς συνιούσιας. «Ἀπέθανε ἡρήσας αἰώνιον πένθος».

Τρίτον ἔμμετρον: — «Τὸ κρυπτὸν μάρμαρο αὐτὸν κούπτε τ' ἀψυχο πτῶμα γάντου μὲ τιμωτήτα, τοῦ Τόμ. ποὺ ἐπρωγε πάντα ποντικούς, χωρὶς ποτὲ στὰ πιάτα ν' ἀπλῶνη χέρι ἀρπακτικο. Εἰρινην ἐνχιλήθητε του!...»

Καὶ τὸ τελευταῖο: «Σεδύμ, ίτας ὑπόμονος καὶ ἐργατικός. Ο βίος του: «Ἐργασία καὶ αὐτοθυσία. Δὲν ἔχει ποτὲ καρό σὲ κανένα. Ήταν πειθαρίσκος καὶ ἀπὸ πολλούς ἀνθρώπους νά τιμίται καὶ νά δηγνεῖται!»

ΤΟ ΜΑΝΤΗΛΑΚΙ

Σήμερον Ἀθηναῖοι καὶ Ἀθήνες φοροῦν μαντηλάκια Φαραώ. Πότε δύμως ἐτέθησαν εἰς χρήσιν τὰ μανδήλια τῆς τσέπης;

Στὴν Ἰταλία κατά τὸν μεσαίωνα εὑρίσκομεν πρώτον ἐν χρή-

Ο ΝΕΟΣ ΑΙΣΩΠΟΣ

ΟΙ ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ ΧΕΛΝΤΑΙ

Μεγάλην ἐντύπωσιν ἔκαμεν ἐσχάτως στὴν Γερμανία ἡ ἔκδοσις μᾶς συλλογῆς τροποποιημένων μύθων, ονυγραφέντων ὑπὸ τοῦ Εὐγενίου Χελντάι. Οἱ μύθοι αὐτοὶ εἶναι τὸσον ἐπιτυχεῖ, ὡσεὶ διηγημάτων των ἀπίκληθήτων *«Νέος Αἴσωπος»*. Ἐκ τῶν χαριτωμένων αὐτῶν μύθων μετεφράσαμεν δύος πρὸς χάριν σας:

Η ΖΗΛΟΤΥΠΙΑ

“Ἐνας νέος ζηλοτυποῦσε πολὺ τὴν κοπέλλα, τὴν ὅποιαν ἐλάτενε, ἐπειδὴ ἔτινε νά είναι πειρ φιλάρσκη. Τὰ μάτια σου απορεῖ νά δοῦν καπάτοιον ἄλλον τῆς εἰπε μιὰ μέρα καὶ τῆς ἔργαλε τὰ μάτια!

— «Μὲ τὰ κέρδα σου μπορεῖς νά κάννης νόημα σὲ πινέντα κοστάκια», τῆς ξανάπε καὶ τῆς ἔχοντα τὰ κέρδα!

— «Μὲ τὰ ποδιά σου μπορεῖς νά κάπησης τὸ ὄδι κανενός, γιὰ νά τοῦ δώσῃς νά είναι νοήση τὸ αἴσθημα σου της εἰπε παιδι καὶ τῆς κόρης καὶ τῆς γιδόσσα!

— «Ελημονήσης οἵ μπορεῖς καὶ τῆς κόρης καὶ τῆς γιδόσσα!

— «Τώρα είμαι πάπτως ησυχος» τῆς εἰπε τὴν ἄλλη μέρα ἀφοῦ τῆς ἔχοντα παιλιά καὶ τὴν ἐπιτιστεύησης καὶ τὴν ἀφῆσης μόνη τῆς γιὰ ποώτη φρού.

— «Τώρα πειλαί είναι ἐντελῶς δικῇ μους» ψιθύριζε καρούμενος σὰν ζευγες.

— «Κανεῖς δὲν θὰ μοῦ τὴν κλέψη!...

“Οταν δύος γυνοίς δὲν τὴ βρήγε πεια στὸ σπίτι. Η νέα είλε δοπετεύσει μὲ τὸν ιδιοτήτη, ἐνός θεάτρου, ὁ δοποῖς τὴν ἀπήγαγε γιὰ νά τὴν ἐπιδεικνύῃ ώς περιέργον ἀντικείμενο ἀνά τὰς Ηπείρους!..”

ΤΑ ΖΩΑ

Τὰ ζῶα φιλονικοῦσαν μιὰ μέρα μεταξὺ των καὶ συνεσκέποντο: — «Ποσὸς ἀπὸ μᾶς ἀγαπάεις περισσότερο τοὺς ἀνθρώπους;

— «Ἐγώ είμαι ὁ καλύτερος φίλος τους, ἐλέγενος ὁ σκύλλος, γιατὶ τοὺς ὑπηρετῶ πιστά καὶ μοῦ δίνουν ἄπ' τη τροφή, τὴν όπια τοῖς καὶ οἱ ίδιοις.

— «Συνδεύων αὐτοὺς στὸν πόλεμο καὶ στὰ κυνήγια καὶ τοὺς κάνω νά κερδίσουν χρήματα στὰ ποποδόμια καὶ νά διασκεδάζουν ἔλεγον τὸ ἄλλο, μὲ περιποιοῦνται τοὺς καὶ τοὺς των!

— «Ἐμένα μὲ καϊδεύουν ἔλεγον η γάτα, γυρίζω στὰ δωμάτια τους, κάθημαι στὸν καναπέδες τους».

— «Ολα αὐτὰ είνε τίποτε γυρίζει καὶ τοὺς λέει ὁ φύλλος. Ἐγώ κοιμάμαι ἀγκαλιά μὲ τοὺς ἀνθρώπους!..”

(Ἐξ τοῦ Γερμανικοῦ)

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΕΛΝΤΑΙ

ΚΑΙ ΟΛΙΓΗ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

ΚΟΥΛΟΥΡΡΑΚΙΑ... ΜΕΘΥΣΜΕΝΑ!

Μιάμισυ όπαλον μάρμαρον, 100 δράμα μοσχού, 100 δράμα μαραζί, 100 δράμα κρασί, 100 δράμα ζάχαρη καὶ 100 δράμα λάδι καλό. Τὰ ζυμώνετε πολὺ καὶ ἀμέσως τὰ στέλλετε στὸ φουρνο.

“Ο Γλυκανάλατος

σει τὰ μανδήλια αὐτά. Η χρήσις ἐλήφθη ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους, οἱ ὅποιοι μετεχειρίζοντο τὸ σουδατικόν (σουδάριον) ὅπως σπογγίζουσι τὸν ιδρῶτα τον καὶ πιθανώτατα δημιουργοῦσι τὴν μύτην. Εκ της Ἰταλίας η συνήθεια διεδόθη στὴν Γερμανία καὶ τὰς χώρας τοῦ Βορρᾶ. Εν τούτοις κατά τὸν ΙΣΤ αἰώνα δὲν είλε γενικευθῆ ἡ χρήσις αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον. Είναι γνωστό τέλος ὅτι εἰς τὴν Κίνα χρησιμοποιοῦν μαντηλάκια χράτινα γιὰ τὸ συνάχι, ἐφάραξ διὰ κάθε καθηρίσια. Φαντασθήτε λοιπὸν τὸν δρόμους τῶν κινέζων πόλεων τὰς περιόδους τῆς ιψολουσίνας. Θά είναι μαντηλοθεῖται!

Σήμερον Ἀθηναῖοι καὶ Ἀθήνες φοροῦν μαντηλάκια Φαραώ. Πότε δύμως ἐτέθησαν εἰς χρήσιν τὰ μανδήλια τῆς τσέπης;

Στὴν Ἰταλία κατά τὸν μεσαίωνα εὑρίσκομεν πρώτον ἐν χρή-